

Reacties & meningen

In goed gezelschap - Bondsdagimpressies

Henk Bouwmeester

Gaat u niet naar de Bondsdag? Nee, jammer genoeg niet. Want hoewel ik me altijd wel in goed gezelschap met de Bijbel voel en bijbellezen op maat voor mij vooral de Bijbel met vaste regelmaat lezen is, zou ik best graag willen horen wat professor Van Bruggen daarover te zeggen heeft. En het bij en met elkaar zijn zal ik vast wel missen. Maar, weet u, Steenwijk is voor mij onderhand wat te ver.

Dat kan, het ligt eraan waar je woont en hoe je de afstand ervaart. Een van haar dorpsgenoten was wél op de Bondsdag. Zij had er een paar daagjes 'uit' van gemaakt en logeerde bij haar zus. En voor een zuster uit Canada was Steenwijk ook niet te ver. Zij was vier weken in Nederland om haar familie te bezoeken. Maar ze was zo nieuwsgierig om te zien en te ervaren hoe wij in Nederland onze bondsdagen vieren, dat ze haar familiebezoek graag een dag onderbrak om de Bondsdag mee te maken.

Gewoon en toch eigentijds

Niet iedereen kwam uit nieuwsgierigheid. Er waren heel wat mensen die de vraag waarom zij naar de Bondsdag waren gekomen, beantwoordden met een kort en krachtig 'nou, gewoon'. Een antwoord dat, zo bleek bij het doorvragen daarover, niet alleen bepaald werd door de streek van het land waar zij woonden. Gewoon, dat is uit gewoonte. Uit goede gewoonte! Want het is toch prachtig om met zoveel mensen als kinderen van hetzelfde huis en één in het geloof bij elkaar te zijn.

Dat er zoveel mensen (ruim 1000) naar de Bondsdag waren gekomen, verraste menig lid van de cantorij uit Kampen ook. Maar, zo vroeg een van hen, waarom noem jullie een dag als deze *Bondsdag*. Dat heeft toch iets met vroeger en gereformeerd te maken? Nou, dat was door de theologiestudent heel goed getypeerd. Maar dat betekent nog niet dat een dag als deze niet voluit eigentijds is! Daarmee was hij het wel eens, reden te meer om een eigentijdse naam te kiezen, iets als *congres* of zo. Een anderhalve generatie oudere bondsdagbezoeker vond dat eigenlijk wel een goed idee. Na het referaat van professor Van Bruggen hadden we immers ook met groene en rode briefjes kunnen zwaaien om onze mening te vertolken!

Zin in de Bondsdag

Zoals ieder jaar waren er ook dit jaar weer nieuwelingen op de Bondsdag. Onder hen ook mannen. Een van hen vertelde dat hij gekomen was omdat hij een fan van professor Van Bruggen is. 's Middags moest hij overigens toch even kwijt dat de sfeer hem ook buitengewoon beviel. Een ander kon, na drie jaren huisgebonden te zijn geweest, nu weer eens een dagje uit. Als hij zin had mocht hij mee, zo had zijn vrouw hem gezegd. Een vergadermens was hij niet en van toogdagen hield hij niet. Maar dit was toch wel een erg mooie dag. En aan het begin van het middagprogramma had hij nog steeds zin!

Een predikantsvrouw had ook wel zin in de Bondsdag, maar geen zin om alleen te gaan. Haar man moest in verband met zijn werk thuis blijven (was op die manier dus ook met de Bijbel in goed gezelschap). Toen haar vriendin haar zondagavond vroeg mee te gaan, hoefde zij niet lang na te

denken. Natuurlijk ging zij mee, de Bondsdag is immers prachtig. *WegWijs* tegenwoordig trouwens ook! Hopelijk ook voor jongeren.

Eerst het Credo, dan bijbellezen

Er waren nogal wat deelnemers die het eerste deel van het referaat moeilijker vonden dan het tweede deel (elders in dit blad zijn beide delen na te lezen). Niet iedereen was het daarmee eens. Dus hebben we de mening van de professor maar eens gevraagd. Vrij vertaald kwam zijn reactie erop neer dat het tweede deel voor mensen misschien beter herkenbaar is dan het eerste, maar in de praktijk vaak moeilijker. Denk maar eens aan de drie valkuilen bij het lezen van de Bijbel. En hoe moeilijk is het om de Bijbel niet te plaatsen in de spiegel van deze tijd, maar deze tijd in de spiegel van de Bijbel.

Doorvragend bleek echter dat vrijwel iedereen zich toch ook heel erg aangesproken voelde door het eerste deel. Vooral door de uitspraak dat je, voordat je de Bijbel gaat lezen, eigenlijk eerst het Credo zou moeten opzeggen. Je geloof belijden om je daarmee helemaal op God te richten. Tijdens de lunchpauze zaten twee vriendinnen daarover nog even na te praten. Zij waren het daarmee helemaal eens. Toch vond de een dat je het beste eerst kunt gaan bidden voordat je uit de Bijbel gaat lezen. Zo doen we dat immers ook in de liturgie van de kerk. De ander vond dat zij juist beter, met meer ootmoed en intensiteit, kon bidden nadat zij in de Bijbel had gelezen.

Cabaret

Het middagprogramma kreeg – naast het beantwoorden van de vragen – met het cabaret een bijzondere invulling. Eén iemand vertolkte daarover de mening van misschien wel (heel veel) meer mensen. Naar een cabaret ging hij nooit; hij had daar eigenlijk niets mee. Vroeg zich eerlijk gezegd wel af wat dat moest worden. Maar toen hij deze middag het cabaret gehoord en gezien had, was hij helemaal om. Prachtig zoals het thema van deze dag daarin een plaats kreeg. En geweldig zoals de boodschap van het evangelie daarin werd vertolkt. Niet alles zelf willen doen. Niet alleen in één deel van de Bijbel lezen. Ook het tweede deel. En vooral: het Licht laten schijnen.

Inderdaad, het Licht laten schijnen en zelf licht zijn op de berg; stralende sterren, zoals een oudere zuster zei toen zij aan het eind van de dag de zaal verliet. Zo had professor Van Bruggen dat toch ook gezegd: ‘Laat de kamerling nooit alleen reizen in zijn wagen!’